

Earial - Spookvlieger

(Muziek, arrangement, tekst: Steven van der Steen © 2012)

Geliefden in de wolken geven een kus.
De wind vervormt ze en stelt me gerust.
Een zachte streling stuurt ze langs m'n hand,
die eindigt bij de krant.

Verzadigd met vandaag in m'n lijf
betrap ik hoe de tijd met mij de liefde bedrijft.
Het bekende uitzicht, dat verliest z'n kleur,
gesloten en betreurd.

En gebroken loop ik weg.
Heb m'n geliefde niets gezegd
Ik wil ergens anders opstaan
Maar m'n vlinders vliegen niet mee

Vastberaden, koppig, tegen wind in;
ik weet allang niet meer waar het om ging.
En als ik dan mezelf niet meer geloof,
pak ik m'n telefoon.

Eenmaal boven ga ik terug.
M'n geliefde gerustgekust
Ik wil nergens anders opstaan.
En ze vliegen met me mee.

Onafgebroken te veel gesproken tot de nacht.
Te snel besloten, het was toch anders dan je dacht.
En dan voelt de weg terug zo lang,
maar de manier waarop is warm.
Ik ben maar eventjes weggebleven;
zullen we nu weer verder leven?